REDACTIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administraţiune Braşov şi la următoarele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner. Heinrich Schalek, A. Oppolik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
Preţul inserţiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Braşov:
Administraţiunea, Piaţa mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe şase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 202. Braşov, Duminecă 14 (27) Septemvrie 1908.

Germanii şi Slavii în Austria.

Tot mai mult se adevereşte, ce am susţinut încă cu mulţi ani înainte despre raporturile dintre naţiunile Austriei, în deosebi dintre Slavi şi Germani, că adecă ceea ce le desbină şi dă nutremânt continuu încordărei între ele, nu este atât cestiunea de naţionalitate, de libertate şi egalitate cât mai mult cestiunea de putere. Despre aceasta ne pot convinge şi conflictele cele mai nouă dintre Germanii şi Slovenii Carnioliei şi ai Stiriei şi dintre Cehii şi Germanii Boemiei şi ai Moraviei. Pe toată linia din ţinuturile dela mează-zi până la cele dela mează-noapte ale Austriei s'a aprins zilele aceste între germanism şi slavism focul celui mai aspru şi pronunţat antagonism de rassă.

Ce e cauza? Cum se poate întâmpla aşa ceva când ştiut este că în guvernul actual austriac ocupă loc lângă un ministru ceh şi un ministru care reprezentă interesele Germanilor, şi când în parlament partidele germane şi cehice dau deopotrivă concursul lor guvernului Beck la cârmuire; când în fine e de obşte cunoscut că br. Beck procede cu multă cruţare a intereselor Germanilor şi Slavilor şi şi-a pus ca ţintă să facă posibilă rezolvarea cestiunei naţionale pe calea înţelegerei şi a împăciuirei între ei şi cu guvernul?

Este foarte greu a răspunde la aceste întrebări, aşa ca să găsească esplicare cum a fost cu putinţă ca în capitala Carnioliei, să se ridice poporaţiunea sloveană, care numără 6000 de locuitori, în contra celei germane cu-o mie locuitori, să atace cu pietri casele Germanilor, spărgându-le ferestrile, să rupă jos dela prăvăliile lor şi să sfărâme tablele firmelor cu inscripţie nemţească şi să lăţească spaimă şi teroare între ei; să găsească explicare cum s'a făcut că în dieta boemă a erupt de-odată un tumult ne mai pomenit, declarându-se obstrucţiunea din partea minorităţii germane, după ce preşedintele n'a lăsat să vorbească pe un deputat german la procesul verbal?

Incidentele, cari au provocat demonstraţiunile turbulente şi violente de stradă din Laibach, Cilli, Pettenau, Marburg, Lichtenwald etc. precum şi scenele tumultoase din dieta boemă, sunt în sine aşa de mici, încât nu stau în nici o proporţie cu extraordinara iritaţiune ce domneşte pentru moment între Germanii şi Slavii Austriei. Cu mare greu, după-ce a intervenit însuşi Majestatea Sa cu ocaziunea călătoriei sale ultime în Boemia, s'a stabilit acel armistiţiu, pe baza căruia a putut să ocupe loc în guvern un ministru naţionalist ceh lângă un ministru naţionalist german; şi tot pe baza armistiţiului s'a putut introduce votul universal, creându-se un nou parlament, care a rezolvat până acum multe şi grave cestiuni. Ei bine, armistiţiul a ajuns a fi peste noapte în pericol de a se desfiinţa, făcând loc răsboiului celui mai înverşunat.

Cercetând mai de aproape vom găsi că această apariţiune curioasă îşi are rădăcina de o parte în temerea Slavilor de uneltirile pangermanedin Austria, cari îşi caută un razim aşa de puternic în Germania, de altă parte în temerea, ce o au Germanii de progresele uimitoare ale Slavilor conlocuitori şi totodată în tendinţa ce o au de a pune stavilă pe cât se poate desvoltării şi întăririi slavismului în interesul puterei germanismului.

Cele afirmate aici vor fi mai bine înţelese, dacă vom aminti, că în programul pangermanilor este prevăzută totala înfrângere a puterii naţionale, ce desvoaltă Cehii în ţările coroanei boeme. Demonstraţiunile violente ale Slovenilor din Laibach, cari repeţindu-se mai multe zile una după alta au cauzat şi intrevenirea armatei cu vărsare de sânge (2 morţi şi mai mulţi grav răniţi) îşi are originea în demonstraţiunile Germanilor din Pettau, ce le-au premers din incidentul adunării generale a reuniunei şcolare slovene „Ciril şi Metod“, şi pe care Slovenii au hotărît să o ţină în Pettau, localitate în partea cea mai mare locuită de Germani. Aceştia şi-au atras ura Slovenilor şi prin aceea, că s'au adresat către Germanii din celelalte oraşe germane din Stiria de jos, ca Cilli, Marburg etc., invitându-i la o mare adunare pentru apărarea drepturilor naţionale ale Germanilor. La adunare s'au întâmplat ciocniri între Sloveni şi Germani. In 18 l. c. s'au întâmplat primele cravaluri în Laibach, ear în 20 l. c. Slovenii au ţinut o mare serbare socolistă în casa lor naţională (Narodni Dom) din Cilli. In preseara festivităţii, afirmă Germanii, foile slovene să-i fi atacat cu insulte şi injurături, ceea-ce ei au considerat'o de o directă provocare, pe care majoritatea germană din Cilli n'a putut s'o mai tolereze, având în vedere mai ales escesele săvârşite de Sloveni contra Nemţilor din Laibach. Atunci din toate comunele de prin prejur au dat năvală Germanii contra Slovenilor din Cilli. Au urmat ciocniri şi bătăi pe strade până ce în cele din urmă Slovenii s'au adunat în jurul casei lor naţionale luând o poziţie defensivă contra atacului Germanilor, cari, înfuriaţi cum erau, s'au repezit asupra „Narodni Dom-ului“, spărgându-i toate ferestrile. Ceeace aduse cu sine energica intervenire a infanteriei, care a curăţit piaţa cu baioneta. Germanii se fălesc că acesta a fost răspunsul lor la atacurile slovene din Laibach, şi zic, că vor fi pe pază stând cu arma la picior gata a respinge şi cea mai mică provocare.

In Boemia acelaşi antagonism, aceeaşi neîncredere. La ordinea zilei e pusă în dieta bohemă reforma legii electorale dietale. Minoritatea germană se teme de această reformă şi deci folosindu-se de unele procederi formale, cari pretinde că au vătămat regulamentul dietei, ale prezidentului mareşalul ţării prinţul Ferdinand Lobkowitz, a declarat obstrucţiunea, făcând un sgomot infernal, ba devastând chiar şi băncile, ca în vremile celei mai rabiate obstrucţiuni technice. Urmarea a fost că guvernul şi toată lumea au fost alarmate de conflictul cel mai nou dintre Germani şi Cehi.

Ce va ieşi de aici vom vedea. Rămâne însă în tot cazul fapt netăgăduit, că Germanii consideră lupta lor cu Cehii nu atât ca cestiune de libertate şi de drept, ci mai mult ca cestiune de putere între germanism şi slavism.

Declaraţiunile ministrului Andrassy privitoare la proiectul reformei electorale preocupă în măsură mare cercurile politice parlamentare. Unele ziare aduc ştirea, că membrii partidului extrem dietal (disidenţii) nu vor face causă comună cu coaliţia partidelor democrate. Ei — cei drept — sunt duşmani hotărâţi ai votului plural, vor vota însă proiectul lui Andrassy privitor la arondarea cercurilor electorale, deoarece aceasta are de scop întărirea elementului maghiar. Nici partidul democrat maghiar (partidul lui Kristoffy) — spun aceleaşi ziare — nu se va alătura contracoaliţiunei. Acest partid va lupta însă pentru realizarea votului universal, egal şi secret.

Acţiunea partidului social-democrat. Organul central al partidului social-democrat din Ungaria »Népszava« a început o întinsă şi energică agitaţiune în urma cunoscutelor declaraţiuni ale ministrului Andrassy. Mâne se vor ţinea în aproape cincizeci de oraşe ale Ungariei mari întruniri, în cari se va protesta energic în contra atentatului plănuit de ministrul de interne. Tot mâne se va ţinea în Viena o mare întrunire a delegaţilor partidului social-democrat austriac, în care se vor lua hotărâri privitoare la sprijinul ce-l vor da socialiştii austriaci socialiştilor din Ungaria în lupta lor contra proiectului Andrassy. La această întrunire vor lua parte şi reprezentanţii partidului social-democrat din Ungaria.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Privighitoarea şi trandafirul.

O. Wilde.

...»Dacă-i voi aduce un trandafir roşu, va dansa cu mine«, zice tânărul student, »în grădină n'am însă nici un trandafir roşu«.

Cuvintele acestea le auzi privighitoarea din cuib, îşi furişă ochii, prin frunzişul de smarald al stejarului şi se miră.

»Nici un trandafir roşu, în toată grădina« zice şi ochii lui frumoşi se umplură cu lacrimi. »Ah, de câte nimicuri e încătuşată uneori fericirea şi norocul. Cetit'am tot ce au scris înţelepţii, cunosc toate secretele filozofiei — zadarnic, viaţa mi-e otrăvită pentru un trandafir roşu.«

Zice privighitoarea: »Ăsta, nu mă îndoiesc, e credincios în dragoste. Deşi nu-l cunosc, totuşi i-am doinit, până 'n fapt de zori; noapte de noapte, i-am povestit iubirea stelelor şi acum îl cunosc. Pletele lui sunt mai întunecate, ca hiacintul şi buzele, mai roşii, ca trandafirul dorinţei lui de văpaie; dar patima adâncă i-a ofilit obrajii palizi, de fildeş şi durerea şi-a săpat sigilul pe fruntea lui.«

»Prinţul, aranjează mâne seara un bal«, murmură tânărul student, »şi iubita mea va fi acolo. De-i voiu duce un trandafir roşu, va dansa cu mine noaptea întreagă; de-i voiu duce un trandafir roşu, îi voiu cuprinde mijlocul în braţele mele şi ea îşi va propti capul pe umărul meu şi mâna ei delicată se va odihni în a mea. In grădină, n'am însă nici un trandafir roşu şi de aceea voiu fi singur şi părăsit şi ea va trece mândră pe lângă mine, fără să mă ia în seamă.«

Zice privighitoarea: »Acesta-i unul, care'n adevăr iubeşte. El sufere pentru dragostea, care o cânt eu; bucuria mea îi este lui, durere. Da, iubirea e miraculoasă, iubirea e mai preţioasă, ca smaraldul şi mai scumpă decât cele mai frumoase opale. N'o poţi cumpăra cu perle şi granate şi'n târguri nu se vinde şi nu se cumpăneşte cu aur în cumpene.«

»Muzicanţii vor cânta din galeria lor cu violinele, şi iubita mea va dansa în freamătul vioarelor şi-al harfei«, zice tânărul student. »Picioarele ei, abia vor atinge podelele, aşa va dansa de sprinten şi curtesanii se vor înşirui deşi în jurul ei. Cu mine însă nu va dansa, pentru un trandafir roşu«, se aruncă în iarbă, îşi îngropă obrajii în palme şi plânse.

»De ce plânge?« întrebă o şopârlă verde, furişându-se cu coada sprintenă, pe lângă el. »De ce?« întrebă un fluture, năzuind în urma unei raze de soare. »Da, de ce?« şopteşte o nalbă vecinului, cu glasul plăpând şi dulce. — Zice privighitoarea: »pentru un trandafir roşu.«

»Pentru un trandafir roşu?« izbucniră hohotind cu toţii. »Ah, ce ridicul«.... şi mica şopărlă, de obiceiu mai cinică, râse sgomotos, din adâncul inimii.

Privighitoarea însă cunoştea secretul studentului, îi cuprindea durerea şi adulmeca tăcută, pe ramura stejarului, în urma tainelor iubirii. Fără de veste îşi destinse aripile şi s'aieptă în cuprinsurile albastre. Se furişă asemenea unei umbre prin pădure şi asemenea unei umbre se furişă în grădină. Din mijlocul pajiştei se desprindea un trandafir minunat — privighitoarea-l zări, ţinti spre el şi se sălăşlui pe o ramură — zice privighitoarea: »Dă mi un trandafir roşu şi-ţi voi doini cele mai frumoase cântece«. Copăcelul scutură din umeri: »trandafirii mei sunt albi, ca spuma mării, aşa de albi, mai albi ca omătul pe crestele stâncilor — du-te însă la fratele meu, de lângă ciasul de soare şi el, poate-ţi va dărui aceea ce doreşti«.

Privighitoarea mânecă la trandafirul de lângă ceasul de soare şi zice: »dă-mi un trandafir roşu şi-ţi voi doini cele mai frumoase cântece«. Copăcelul îşi plecă fruntea şi zice: »trandafirii mei sunt galbini, aşa de galbini ca cosiţele nimfelor de apă, ce şed pe tronuri de chihimbar, mai galbine decât păpădia, înainte de ce a atins-o coasa sclipitoare. Dute însă la fratele meu ce'nboboceşte supt fereastra studentului, el poate-'ţi va dărui ceea ce cauţi«. Şi privighitoarea sbură la trandafirul ce'nrumeneşte sub fereastra studentului.

Zice privighitoarea: »dă mi un trandafir roşu şi-ţi voi doini cele mai frumoase cântece«. Copăcelul scutură din cap şi zice: »trandafirii mei sunt roşii, ca picioarele porumbiţei şi mai roşii ca coralele din adâncul mărilor, aşa de roşii. Iarna însă mi-a înţepenit vinele, gerul mi-a ucis mugurii şi zaporul mi-a frânt ramurile şi în anul acesta nu voi îmboboci şi nu voi înrumeni în trandafiri roşii«. Zice privighitoarea: »dă-mi numai un singur trandafir roşu, numai unul. Nu sunt mijloace, prin cari să-mi dărueşti un trandafir roşu?«

Zice trandafirul: »da sunt mijloace, dar mi-e teamă să le rostesc, aşa sunt de grozvae, nu cutez să le vorbesc.«

»Spune-mi-le«, se rugă privighitoarea, »nu mă tem.«

Zice trandafirul: »dacă doreşti să-ţi dăruesc un trandafir roşu, trebue să'l întruchipezi singură, în noapte cu lună, din cântecile tale şi să'l înrumeneşti cu sângele tău. Trebue să-mi cauţi şi să-ţi apeşi sânul în vârful unui spin. Să-mi doineşti toată noaptea şi spinul îţi va sfredeli inima şi sângele tău îmi va pătrunde în vine şi va fi al meu.«

Croaţii la conferenţa interparlamentară. Redactorul ziarului litografiat »Kel. Ertesitö« a avut alaltăeri o convorbire mai lungă cu deputatul croat St. Zagoracz asupra cestiunei rolului deputaţilor croaţi la conferenţa interparlamentară din Berlin. »Noi deputaţii croaţi — a zis deputatul Zagoracz — ne-am hotărât să formăm din acei deputaţi croaţi, cari sunt totodată şi membrii dietei ungare, un grup de sine stătător cu scopul de a lua parte la conferenţa interparlamentară. Ne-am adresat deci preşedintelui uniunei parlamentare Eichhof, care ne-a şi trimis statutele uniunei, învitându-ne să ne anunţăm ca grup de sine stătător secretarului uniunei parlamentare, Gobat, la Berna. Am şi făcut aceasta şi drept răspuns la scrisoarea noastră am primit din Berlin telegrama, că anunţarea noastră să ia cu plăcere la cunoştinţă. Aceasta s'a întâmplat Sâmbătă în 12 Septemvrie n. In urma acestui răspuns am ţinut Duminecă o întrunire, în care am luat hotărârea, ca să participăm la conferenţa interparlamentară. Duminecă seara am primit o nouă telegramă din partea grupului german de următorul conţinut: »Regretăm foarte mult, că nu putem primi noua anunţare, deoarece am încheiat deja lista«. Drept răspuns la această telegramă am adresat o telegramă expres la Berlin, cerând lămuriri. N'am primit însă răspuns Duminecă. Luni am plecat la Berlin şi sosind la cvartirul nostru am găsit înştiinţarea grupului german, în care ni-se spune, că de astădată nu se poate lua la cunoştinţă anunţarea deputaţilor croaţi, fiindcă nu aparţin nici unui grup parlamentar. Interesându-ne mai de aproape, am aflat că schimbarea aceasta a pricinuit'o discursul lui Apponyi ţinut contra noastră în şedinţa comitetului conferenţei interparlamentare. Astfel n'am putut lua parte la şedinţele conferenţei. Ni-s'a adus însă la cunoştinţă pe cale particulară, ca să adresăm un memorand consiliului superior al conferenţei, care va decide în causă. Această propunere însă n'am acceptat'o şi am renunţat la paşii mai departe, convingându-ne că conferenţa interparlamentară stă sub influinţa contelui Apponyi«.

Declaraţiunea de mai sus ne presentă în toată golătatea sa rolul de duplicitate ce l'au jucat cumetrii germani la recenta conferenţă interparlamentară.

Tratatul comercial cu România. In palatul ministrului preşedinte Wekerle s'a ţinut alaltăeri un consiliu de miniştri, care s'a ocupat cu pregătirile privitoare la încheierea tratatului comercial cu România. La acest consiliu au luat parte afară de ministrul Wekerle miniştrii Beck şi Aehrenthal.

Aplanarea conflictului turco-bulgar. Se telegrafiază din Constantinopol că Marele Vizir a trimis o scrisoare prietinoasă guvernului bulgar, prin care declară că Turcia nu s'a gândit să ofenseze Bulgaria. Se crede că conflictul se va aplana în curând.

Cestiunea Marocului. Ziarele franceze constată că răspunsul Germaniei la nota franco-spaniolă este conciliant şi dă speranţa de a se putea ajunge la o înţelegere.

— Mulei Hafid a declarat unui corespondent al ziarului »Standard« la Fez că este gata a respecta actul del Algeciras şi îşi închipueşte că puterile semnatare îl vor respecta. Marocul va primi cu bună-voie cooperaţiunea europenilor la desvoltarea ţării.

Zice priveghitoarea: »moartea e un preţ scump pentru un trandafir şi viaţa e dragă tuturor. E dulce a zidi cuibul în pădurea verde şi a privi soarele în carul lui de foc şi luna, în calea ei asemenea pietrelor preţioase. Dulce-i parfumul teilor şi al salcâmilor cu floare albă, dulce-i mireazma clopoţeilor tăinuiţi în dumbrave şi a nalbelor svelte. Dar iubirea e mai dulce de cât viaţa şi'n urmă cum se poate asemăna inima unei pasări cu o inimă omenească?« Priveghitoarea îşi destinse aripile cenuşii şi săgetă înălţimile violete. Asemenea unei umbre se furişă prin grădină şi asemenea unei umbre se tăinui în pădure.

Tânărul student, sta întins pe iarbă, aşa cum îl lăsase priveghitoarea şi lacrimile nu i-se uscaseră încă în ochii lui frumoşi.

Zice priveghitoarea: »fi fericit, fi fericit, mâne vei avea un trandafir roşu. Eu îl voiu întruchipa, în farmecul nopţii cu lună, din cântece şi'l voiu înrumeni cu sângele meu. Ceeace îmi datoreşti pentru jertfă, e, să rămâi credincios în dragoste, deoarece iubirea e mai înţeleaptă decât filozofia, dacă aceasta-i înţeleaptă şi mai puternică decât puterea, dacă aceasta-i puternică. Aripile ei sunt de văpaie şi fiinţa ei e văpae. Buzele ei sunt dulci ca mierea şi suflul ei, ca parfumul tămâiei.«

(Va urma).

Dela congresul internaţional al pressei.

In numele ziariştilor întruniţi la congresul internaţional al pressei în Berlin, cancelarul imperiului german Bülov a fost salutat de preşedintele congresului Singer. La salutul cordial ce i-s'a adresat, principele Bülow a răspuns într'un discurs mai lung, din care reproducem următoarea parte:

»Legăturile mele cu pressa«, zise el, datează de mult. In Frankfurt, la vârsta de zece ani, eram cu toată familia, când am luat în mână cea dintâiu gazetă. Cu acel prilegiu am dat cu mâna în sticla lampei. Atunci m'am fript întâiaşi dată, atingându-mă de pressă (veselie). Opt ani după aceea, în Atena, fiind însărcinat de afaceri, cetii într'un ziar mare, pe cari îl văd cu plăcere reprezentat aci: »Prinţul Bismark o fi fiind mare maestru în diplomaţie, dacă va reuşi să îndrepte toate prostiile ce face însărcinatul său de afaceri în Atena«.

Intâiaşi dată a vorbit atunci presa mai pe larg despre mine. N'am plăcut corespondentului dela »N. Freie Presse«. Nasus displicuit. Nu ştiu dacă domnul cu pricina mai trăeşte şi dacă mă judecă astăzi mai cu îngăduinţă. (Râsete). In Paris când aşteptam de mult în zadar înaintare, am întrebat pe corespondentul lui »Times« de nu mi-a-şi îmbunătăţi soartea în pressă, ca ziarist. Mi-a răspuns: »Vă iau pe dată cu 30.000 de lei onorar«. Mi s'a ridicat curajul, neapărat (râsete). Am băgat seamă că nu e om politic, care să nu vorbească de rău pe ziarişti, ales când nu sunt de faţă.

Dar prea puţin sunt acei, cari n'ar dori să vorbească pressa de ei. Şi mai puţini sunt cari să poată suferi ca pressa să nu vorbească de loc de ei. Nimeni nu vrea să fie cu vioreaua, care înfloreşte în ascuns. Să fim şi drepţi! Ce-ar fi Hector şi Achil fără Homer? Sunetele se întipăresc în minţi aşa cum le trâmbiţează presa. Mare e în vremea noastră puterea pressei. Ea poate răspândi svonuri, trezi închipuiri împlânta păreri, pe cari multă vreme nimic nu le mai poate sgudui. Cei mai puţini îşi dau seamă că puterea aceasta e ceva nou în istorie...

Ascultaţi dela mine, ca bărbaţi cari cugetaţi politiceşte şi cari aveţi o răspundere faţă de istorie, o vorbă serioasă. Vorbesc către ziariştii din lumea întreagă şi vorbele mele se vor auzi pretutindeni. Cred că ziaristul trebue să fie patriot: dar patriot nu înseamnă nedrept faţă de alţii. Pe pământ trebue să trăim cu toţii. Aţi mărturisit că aşa e, unindu-vă într'o societate internaţională. Aveţi nevoie de bunăvoinţă unii de alţii şi de înţelegere. Gândindu-vă numai cât de mult puteţi face, ca legăturile să fie mai prietenoase şi iarăşi cât de mult puteţi pentru a le învenina şi a le preface în duşmănie. Aveţi în mâni un instrument cu putere uriaşe, în stare de a face şi bine mult, dar şi mai mult rău. De s'ar afla acest instrument, pururi, în mâni experimentate, cari să-l mânuiască pentru mântuirea oamenilor şi binele popoarelor! (Aplauze).

Şi acum, domnii mei, vă doresc muncă spornică şi vă mulţumesc că aţi venit la noi«.

Colera şi măsurile sanitare luate în România contra ei.

„Viitorul" de azi publică o dare de seamă asupra măsurilor ce s'au luat în România în contra invaziunei colerei din Rusia. Un redactor al „Viitorului" a avut între altele şi o interesantă convorbire cu d-l Dr. *N. Alesandrescu*, inspector sanitar detaşat la gurile Prutului, din care estragem următoarele:

— Mai întâi, care-i rolul d-tale ca detaşat la gura Prutului?

— In acel punct se află, după cum ştii, o staţiune sanitară unde sunt oprite toate vapoarele venite din Rusia pentru a se examina călătorii. Cei veniţi din localităţile contaminate şi cari inspiră oarecari bănueli, sunt reţinuţi timp de 5 zile la lazaretul de acolo. In acest timp ei sunt observaţi de aproape.

Celorlalţi călători, cari la examenul ce li-l fac nu-mi par »suspecţi«, li-se desinfectează numai hainele, rufele şi toate efectele lor cu o etuvă din cele mai moderne, permiţându-li-se apoi continuarea călătoriei. Avizăm însă autorităţile medicale şi administrative din localităţile spre cari se îndreaptă aceşti călători şi astfel sunt puşi 5 zile sub control.

— E prevăzut cu destule paturi şi e bine instalat lazaretul dela gura Prutului?

— Avem acolo 10 paturi şi în general lazaretul e destul de bine amenajat. Se simţea însă nevoia unei săli de baie şi s'au luat măsuri ca să se instaleze repede una.

— Au fost până acuma mulţi »suspecţi« în îngrijirea d-tale?

— Am avut doi indivizi din Charchow (localitate contaminată), cari au încercat să treacă fraudulos frontiera. I-am ţinut 36 de ore, dar neprezentându-se nimic bănuitor, au fost înaintaţi autorităţilor poliţieneşti unde continuă a fi supraveghiaţi.

— Şi crezi, d-le doctor, că nu poate scăpa vr'un bolnav cu toate cercetările medicale la care e expus?

— Sunt, ce-i drept, unii indivizi cari cu toate că poartă baccilii colerii, nu prezintă simptomele bolii, baccilii trăind în intestin într'o stare saprofitică, (fără acţiune vătămătoare asupra organismului), dar cari pot deveni patogeni (vătămători) pentru un alt individ când în intestinul acestui din urmă se găsesc condiţiuni favorabile pentru dezvoltarea şi exagerarea virulenţelor (puterilor toxice ale baccililor.)

Având în vedere pe aceşti periculoşi purtători de baccili, procedăm la analizarea materiilor fecale a tuturor călătorilor veniţi din localităţile contaminate. Analiza aceasta o facem la laboratorul de higienă din Galaţi.

Cum vezi, procedăm destul de sistematic şi suntem foarte migăloşi. Pe de altă parte cordoanele militare cari au fost postate dealungul Prutului şi braţul Dunărei până la Chilia precum şi canonierele cari patrulează pe apă, vor împiedeca trecerea frontierei în mod fraudulos a unor indivizi, ce ar putea fi bolnavi.

Intr'un cuvânt, măsurile luate de direcţia serviciului sanitar şi aplicarea lor severă e o garanţie suficientă, că nu vom avea colera.

STIRILE ZILEI.

— 13 Septemvrie v.

Dela Academia Română. Vinerea trecută, Academia Română şi-a reluat activitatea sa, după terminarea vacanţei. Şedinţa a fost presidată de d-l Gr. Tocilescu, care prin cuvinte calde şi mişcătoare a făcut elogiul celor doi regretaţi academiciani, P. S. S. Popea, episcopul Caransebeşului, membru activ al Secţiunii istorice şi Ştefan Dim. Greceanu, membru de onoare al Academiei. S'a cetit apoi o adresă de mulţumire a cancelariei episcopatului Caransebeş pentru partea ce Academia a luat la înmormântarea răposatului episcop, precum şi o scrisoare a d-lui Pavel Greceanu, prin care mulţumeşte Academiei pentru acelaşi cuvânt, în numele întregei familii.

Starea sănătăţii regelui Carol. Ziarele străine înregistrează din nou ştiri îngrijitoare cu privire la starea sănătăţii regelui Carol. După informaţiunile acestor ziare regele Carol ar suferi din nou de dureri acute de stomac.

Jubileul lui Tolstoi s'a făcut în Chişineu cu multă solemnitate. Salonul nobilimei, unde a avut loc serbarea, a fost ticsit, aşa încât se poate spune că au fost de faţă peste 1000 de oameni şi cam tot atâţia au rămas afară, negăsind loc înlăuntru. A prezidat baronul A. F. Stuart. După cetirea referatelor, s'a dat cetire la 14 telegrame de felicitare, trimise marelui scriitor de diferite instituţiuni şi asociaţii culturale din Basarabia. In aceste telegrame îl numesc pe Tolstoi: cel mai mare măestru al literaturei şi filosofiei moderne, luptător neobosit pentru drepturile şi libertatea omului, procurorul unei perfecţionări viitoare a personalităţii omului, apărătorul celor slabi şi oropsiţi, mare învăţător al Rusiei şi al întregei omeniri, şi aşa mai departe. Serbarea s'a terminat la 4 d. am.

Principesa Elena Cuza. Văduva primului domnitor al Ţărei Româneşti, îşi sfârşeşte bătrâneţele la Piatra-N. Retrasă în vila ei albă şi cochetă, de sub poalele muntelui Cozla, lângă parcul oraşului, bătrâna domniţă nu iese nici odată şi nu primeşte pe nimeni. Singura ei distracţie sunt lungile lecturi şi dama ei de companie nu are altă ocupaţie decât aceea de a o ţinea în curent cu noutăţile literare şi ştiinţifice. Vroise într'o vreme domniţa să părăsească ţara şi să se aşeze în străinătate, la Geneva în Elveţia. Hotărîrea părea definitivă şi în acest scop, a vândut prima vilă, pe care şi-o construise în Piatra-N. Dragostea de ţară a fost însă mai puternică de cât îşi închipuia dânsa şi după câtva timp, s'a reîntors în patrie, stabilindu-se tot în liniştitul oraş, pe care-l părăsise într'un moment pe desnădejde. E ultima dragoste a acestui suflet nobil şi mare, care nu mai trăeşte de cât cu amintirile trecutului. *»Conserv".*

Patriarhul ecumenic, scrie »V. N.«, pare hotărât a se împotrivi din răsputeri la stăruinţa Aromânilor de a căpăta şcoli naţionale şi preoţi dintre ei.

Gimnaziu superior în Şimleu. Dorinţa publicului mare de a avea în Şimleu un gimnaziu superior este — scrie »Gaz. din Şimleu« — aproape realizată, căci conferinţa ţinută Luni şi Marţi între reprezentantul guvernului, pro-directorul Kuncz, între reprezentantul capitlului rom.-cat. din Oradea-mare, episcopul Dr. Lányi şi primarul oraşului Şimleu, a hotărât înfiinţarea unui gimnaziu rom.-cat. susţinut de către stat. Ca cestiunea să fie perfectă să mai recere numai ca şi reprezentaţiunea oraşului Şimleu să se declare asupra ajutorului ce-l va da.

Legi contra pressei şi emancipărei femeilor în Turcia. Din Constantinopol se anunţă, că marele vizir pregăteşte o lege a pressei, prin care voieşte să ia măsuri împotriva violenţelor de limbagiu şi să mărginească atacurile şi polemicile ziarelor. Faptul, care l'a îndemnat pe marele vizir la luarea acestor măsuri, a fost un atac violent, care s'a adus Sultanului şi miniştrilor, ca şi o polemică ne mai pomenit de aspră, care se urmează de câtva timp între ziarele diverselor naţionalităţi şi cari contribue într'o măsură enormă la agitaţia spiritelor.

De asemenea guvernul turc e hotărât să ia măsuri serioase împotriva emancipărei femeilor. De când s'a proclamat constituţia, femeile frecventează nevoalate localurile publice. Ele au de gând să înceapă a se îmbrăca europeneşte şi să frecventeze teatrele. Pentru a preîntâmpina o eventuală reacţiune, care ar putea fi provocată de Turcii fanatici revoltaţi, guvernul a ordonat poliţiei să ia măsuri severe împotriva femeilor »moderne« şi acolo, unde trebuinţa va cere, să le şi aresteze.

Cărţi aprobate de ministru. Primim spre publicare următorul comunicat:

ABC-dar, prima carte de cetire, ediţiunea VI-a, 40 fil.; a doua carte de cetire, ediţiunea IV-a, 40 fil.; a treia carte de cetire, ediţiunea II-a, 60 fil.; a patra carte de cetire, ediţiunea I-a, 60 fil.; Carte de cetire despre clasa V—VI, ediţiunea I-mă, 1 cor. (Toate de Iosif Moldovan). Aceste cărţi supuse spre recenziune sub Nrul 103,030/905 au primit înalta aprobare ministerială pe lângă următoarele condiţiuni: Din a doua carte să se lase afară poezia »Limba românească« de Sion, cuprinsă în bucata de cetire 81. — Din a treia carte să se omită poezia »Ţara mea« de C. Negruzzi, bucata de cetire 78. — In cartea a patra şi în cea pentru elevii claselor V—VI nu s'au aflat lucruri de escepţionat, dar s'a pus condiţiunea, ca în noua lor ediţiune să fie întregite cu material din geografia, constituţiunea şi istoria Ungariei. Folosirea ABCdarului s'a admis fără condiţiune. Cartea a doua şi a treia sunt deja conformate condiţiunilor sus amintite. Despre aceste manuale şcolare in recenziunea oficioasă se zice: »Materialul este bine ales şi sistematic aranjat«. A patra carte de cetire precum şi cartea de cetire, pentru elevii claselor V—VI, se completează conform condiţiunilor, aşa că nu pe anul 1910 — pe când sunt proiectate dispoziţiunile de rigoare, — ci încă pe anul şcolar viitor se vor pune la dispoziţia şcoalelor în nouă ediţiune. Cărţile se pot comanda la tipografia diecesană din Arad.

Logodnă. D-l Ioan *Albon* funcţionar la centrala »Bihoreana«, s'a logodit cu d-şoara Valeria *Baba*, fiica preotului din Mociar. Ca rescumpărare a anunţurilor speciale mirii au dăruit 12 cor. pentru fondul orfanilor (orfanotrofiu) din Blaj.

Numire. Medicul Dr. Frideric *Fillsch* a fost numit medic secundar provizor la spitalul de ochi din Braşov.

Curajul unei fete de Român. Din Uricani (valea Jiului) se scrie »Foii Poporului«: In comuna Uricani s'a întâmplat următoarele cu o fată şi un urs. Fata păştea oile în poienile dela munte, când veni ziua un urs şi a luat o oaie. Fata a alergat după el ca să scape oaia dând cu pietrii,

dar ursul fugea înainte cu oaia până la un loc în pădure. Fata tot după el cu pietrii. La un loc ursul puse oaia jos și o omoră, dar fata nedându-i pace, ursul se apucă să trântească fata. După ce o strânse în braţe și o trânti, fata se lăsă jos, ca moartă. Atunci ursul crezându-o moartă se apucă și strânse lemne, petri și pământ și acoperi puţin oaia și fata, apoi plecă prin pădure. Dară nu apucă să se ducă mult și fata ridică capul sus, crezând, că s'a depărtat ursul. Acesta îndată ce o văzu ridicând capul se întoarse de nou către ea mormăind. Noroc că tocmai atunci trecură pe acolo cei doi păcurari, ortacii fetei, pentru că erau 3 inși la mai multe sute de oi. Aceștia pușcară asupra ursului, gonindu-l cu bolovani și scoaseră fata de sub crengi, dar acum zace în pat greu rănită de ghiarele ursului.

O explozie pe un crucișător francez. Din Toulon se anunţă, că alaltăeri s'a produs pe crucișătorul »Latouche Treville« o explozie în momentul tirului ucenicilor tunari. Un tun de 194 milimetri dela turnul dinapoi a explodat. Sunt 13 morţi, dintre cari 2 dispăruţi, cari dela o înălţime de 80 metri, au recăzut în mare și 2 răniţi mortal. Explozia a fost cauzată prin supraîncălzirea ţevei tunului. Prefectul maritim a început o anchetă pe bordul crucișătorului.

Marele agronom rus, fost ministru al agriculturei în Rusia, *Iernoloff*, va sosi pe la sfârșitul lunei curente în București, spre a studia la faţa locului cestiunea agrară din România. Se știe că A. Iernoloff este autorul unei însemnate opere asupra regimului agrar din Rusia, căroia nu de mult i-a consacrat d-l N. Filipescu, un remarcabil studiu în »Convorbiri Literare«.

Extrădare. Cetim în »Voinţa Naţională« că d-l judecător Slătineanu, dela cab. 3 al trib. Ilfov, a conchis la extradarea falsificatorului Vasile Bucur din Sibiiu.

Premiarea plantaţiunilor silvice. Pentru a premia plantaţiunile silvice de interes public îndeplinite pe teritoare deșarte, pe râpi și năsip sburător, ministrul reg. ung. de agricultură din fondul silvanal regnicolar a statorit noi premii mari (600—1000 cor.) de recunoștinţă (500—400 cor. apoi 300—200). La premiile acestea proprietarii pot concura cu acele plantaţiuni, pe cari le-au făcut fără ajutor de stat, primăvara sau toamna anului curent, pe teritoare deșarte, râpoase sau cu năsip sburător. Plantaţiunile ce se fac în toamna anului curent cel mult până în 25 Decemvrie a. c. sunt a se anunţa la comisiunea silvanală a comitetului administrativ comitatens sau la inspectorul silvic regesc.

O petrecere ungurească în America. Cetim în »Românul« din Cleveland: La Windbeer Pa, fiind o petrecere ungurească, ei sau luat la bătae cu ce le veneau la mână. — Unii au sfârșit petrecerea în închisoare, iar doi bătăuși au sfârșit-o pe cealaltă lume, fiind uciși.

Exportul de petrol român în Bulgaria. Comerţul nostru de export, în Bulgaria, trece — zice »Cons.« — prin o epocă de stagnare. Guvernul bulgar aplică faţă de noi, cu multă rigoare, regulamentul importului de petrol. Acest regulament prevede ca toate lăzile de petrol să aibă o greutate de 96 kgr. fiecare și dacă prin variaţiunile de temperatură, se întâmplă ca greutatea să crească sau să scadă cu 300—400 gr. autorităţile ameninţă cu confiscarea transportului. Din această cauză exportul nostru de petrol, în Bulgaria, scade mereu în loc să crească după cum ar fi de dorit.

Pentru tipografi. Un doctor dio Germania a făcut observaţiuni statistice asupra tipografilor, și fiind el medicul societăţii tipografilor, a constatat, că la 3800 de tipografi bolnavi au fost 50% bolnavi de plămâni. La o mulţime dintre ei au constatat și otrăvire cu plumb (Bleivergiftung) care a provenit din cauză, că lucrătorii ocupaţi cu plumb mâncă cu mânile nespălate și astfel s'a întrodus în corpul lor otrava plumbului. Se cere deci și la tipografi mare curăţenie.

Inotătorul Gabez Wolf a isbutit Sâmbătă să treacă înot canalul Mânecei, dela Dowres la Calais, stând în apă 22 ceasuri. Când a ajuns în portul Calais, el a fost cuprins de sincopă. Fapta lui Wolf încheie printr'o izbândă aproape deplină șirul numeroaselor încercări făcute de 18 ani de înotători de forţă spre a renoi isprava lui Dalton și a căpitanului Webb.

Muzică la promenadă. Orhestra orașului va concerta Luni la orele $5^1/_2$ p. m. la promenada de jos.

Situaţia agricolă în Ungaria. Ploile din urmă au avut o influenţă bună asupra dezvoltării plantelor ce se mai află în câmp, a porumbului, napilor, cartofilor, plantelor de nutreţ și a livezilor. Treeratul grâului în părţile muntoase a fost împedecat din cauza ploilor. Cu toate aceste ploile au fost binevenite și au folosit foarte mult arăturilor de toamnă. Rapiţa s'a sămănat pretutindeni în cele mai bune condiţiuni. In multe locuri s'a terminat și cu sămănatul grâului. Sămănăturile de rapiţă au început să răsară bine. — Viile se prezintă foarte bine. In unele locuri a început să putrezească strugurii în urma ploilor. Peste tot se așteaptă o recoltă bună mijlocie. Pentru pomi timpul din urmă asemenea a fost priincios. Prunele, nucile și perele promit o recoltă destul de bună.

Numărul jubilar al „Gazetei Transilvaniei“ se poate comanda direct sau prin librării cu preţul de 1 coroană 50 bani în Austro-Ungaria și 2 coroane (2 Lei 20 bani) în România și străinătate.

Venitul curat ce va ruzulta din desfacerea ediţiei jubilare, a „Gazetei“ *se va da fondului jubilar pentru ajutorarea ziariștilor români din Transilvania și Ungaria.*

Varietăţi.

Americanii au de gând să mai facă o minune. Vreau să construiască o *linie transallantică de tuburi*, pentru transportarea directă, pe sub apă a petrolului american, în Europa.

E o încercare destul de curioasă, cu toate că astfel de tuburi pentru transportul petrolului mai sunt încă: una de 50 de mile în America și alta, isprăvită anul trecut, în Europa, care leagă orașul Baku de Batum.

Această din urmă are 550 mile lungime și se pot transporta pe ea anual un miliard 816 milioane litri de petrol.

Linia transatlantică va fi însă mult mai lungă.

*

Societatea *Dickens*, a admiratorilor scriitorului cu același nume, a organizat de curând, la Londra o expoziţie a lui Dickens.

Ea constă dintr'un mare număr de documente foarte însemnate și din ediţiuni ilustrate din opera marelui scriitor, apoi portrete, manuscrise, scrisori etc.

Intre scrisori se vede și una din partea lui Tolstoi, care îl numește pe scriitorul englez cel mai mare romancier al veacului al XIX-lea.

Atmosfera morală, creștinească, care stăpânește în toată opera literară a lui Dickens de bunăseamă că a avut multă influenţă asupra apostolului dela Iasnaia Poliana.

Rămâne însă Dikens pentru ori-care cunoscător al frumosului unul dintre cei mai de frunte romancieri pe cari i-a avut veacul trecut — și îndeosebi — prin umorul din operele sale, întotdeauna sănătos, moral și educativ.

*

La marile manevre germane, cari au avut loc în cursul lunei Septemvrie în Lorena a luat parte încă un element, acel al *automobiliștilor*, cari au fost reprezentaţi printr'un însemnat detașament la care s'au mai adăogat și ofiţeri de rezervă, automobiliști, cari au fost concentraţi în acest scop.

S'a constatat că automobilele nu sunt de folos numai spre a face legătura între diferite cartiere generale, ci mai cu seamă spre a transporta, cu iuţeală, fracţiuni mici de infanterie pe un anumit punct, pentru a servi spre pildă de ajutor cavaleriei sau pentru a ocupa o localitate înaintea inimicului.

După cum se vede cele mai mari foloase le trage din această binefacere a știinţei tot răsboiul, după cum tot răsboiul se va bucura, cel dintâi, și în cea mai mare măsură și de cuceririle aerostaţiei.

— *M.* —

Văcăritul.

(Din literatura financiară veche a ţării.)

Scena se petrece pe vremea Fanarioţilor, și anume prin anul 1770. Vodă foarte întărâtat vorbește cu marele Vistier:

— Și ce s'a mai cheltuit?

— Apoi, Măria Ta, pe lângă banii ce dăm în fiecare an Turciei în sumă de 24,074 lei și bani 70.

— Peșcheș!

— Da, s'a mai dat pentru Bairam care știţi că ţine trei zile la Ţarigrad 22,222 lei și 22 bani.

— Altceva?

— S'a dat Marelui Vizir...

— Cât?

— Cinci mii patru zeci lei.

— Bine. Alt?

— Hanului Tătarilor și Pașilor vecini 16,663 lei și 66 bani. Apoi Pașilor turci cari trec prin ţară.

— Prin Moldova. Cât?

— Douăsprezece mii șaptezeci și patru și 7 bani, iar ofiţerilor turci trecători de asemenea prin ţară 29629 și 62 bani.

— Bine.

— Apoi când au fost serbările mari ale Ramazanului și Bairamului s'a dat după obicei turcilor din Iași 1,574 lei și bani 7.

— Alt?

— Intreţinerea casei Turcilor ne-a costat 740 lei și 74 bani. Fortăreţei din Hotin proviziuni pentru șase mii de lei.

— Știu. Spune înainte.

Ministrul întoarce foaia dela catastiful vechiu și cetește:

— Turcilor cari sunt în slujba Măriei Tale, lei 11,777 și 77 bani. Pentru secretaria turcească s'au cheltuit lei 533 și 33 bani; pentru Levantini (oaste străină) 7,520 lei și 37 bani; pentru muzica turcească, 5,275 și bani 55.

— Metheranele cari ne mai înveselesc câte odată.

— Da. Peste tot 146,535 lei și 87 bani, luaţi numai de turci.

— Zi înainte.

— Cheltueli tainice făcute de Măria Ta la Ţarigrad, 92,592 lei și 60 bani.

— Atâta.

— Apoi banii daţi de Măria Ta la prietinii M. Tale din Ţarigrad, 24.076 și 30 bani.

— Ce să faci! O mână spală pe alta.

— Și amândouă faţa. Apoi Măriei Tale la plecare și la sosire, 4444 și 44 bani. Pentru palat și slugile Măriei Tale 14.814 lei și bani 80.

— Bucătăria ai trecut'o?

— Da. 7.777 și 77 bani.

— Numai bașbucătarul cât costă! L'am luat dela haremul Sultanului. Dar bucate ca el nu face nici unul; baclavalele și scordolelele lui au ajuns de pomină. Dar grajdurile?

— Zece mii două sute douăzeci și doi de lei și 22 bani.

— Pivniţa domnească?

— Două mii optzeci și unu și 48 de bani.

— Cheltuelile Doamnei?

— Paisprezece mii două sute douăzeci și cinci lei și 15 bani. Peste tot luaţi de Maria Ta 200.046 lei și bani 3.

— Dar boerilor cât?

— Caftanuri, mile la văduve, daruri fac 39,666 și 66 bani.

— Oastea naţională acum.

— Două-zeci și șase de mii, patru sute optzeci și opt. La 200 oameni și 140 ofiţeri cât are hatmanul sub poruncile lui, îmbrăcămintea a costat 470 lei și 37 bani.

— Poșta și trimiși deosebiţi 22.477 și 77 bani.

— Gazeturile?

— Gazeturile și felurite foi ce ne vin din Viena și din Polonia 888 lei și 88 bani. S'a mai dat pentru hârtie și luminările trebuincioase la cănţălăria domnească, 417 lei. Aceste din urmă cheltueli sunt peste tot 50.742 lei și 90 bani.

— Aferim! Dar nu mi-ai spus ce dobândă am plătit noi pentru banii luaţi cu împrumutare.

— La banii luaţi s'a plătit 25 mii 415 lei.

— Imi uitasem suma. Ne trebuie bani.

— De unde să-i mai luăm, Măria Ta?

— Să reînfiinţăm văcăritul.

— Urâtă dare!

— Urâtă, frumoasă, trebuie bani.

— Știţi însă că Măria Ta te-ai legat prin jurământ și prin blestem înaintea Prea Sfinţiei Sale Mitropolitului... și a Episcopilor..

— Știu...

— Că n'o să mai scoateţi darea văcăritului pe ţară.

— M'am legat... Dar, m'am gândit să cer deslegare dela Patriarhie...

— Se poate.

— Vreau să pui din nou dajdia văcăritului și să luăm bir nu numai de pe vitele aflate în fiinţă, dar chiar și de pe vitele moarte.

— Mai ales că văcăritul e plătit și de boeri.

— Mi-se cere mult dela Ţarigrad... n'am ce face..

(*Rev. ec. și fin.*) D. Teleor.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta. 26 Sept. Maj. Sa Monarchul a aprobat alegerea episcopului Bogdanovici de patriarch al Sârbilor.

Budapesta. 26 Sept. Eri seară s'au ciocnit în apropierea orașului două trenuri de marfă. 40 vagoane au fost distruse. Linia ferată a fost deteriorată.

București, 26 Septemvrie. Colonelul-adjutant Aurel Demetrescu, șeful statului-major al corpului II de armată, al cărui comandant este A. S. R. Principele Ferdinand, s'a sinucis eri la locuinţa sa din strada 11 Februarie, cu un glonte de carabină „Manlicher“. Colonelul venise eri dela Viena, unde a fost spre a consulta mai multe somităţi medicale pentru boala de nervi de care suferea.

Glume.

La sindrofie.

— Inchipuiește-ţi, ma chère, Popeasca, ieri la șosea, m'a salutat ea întâi... E de nesuferit!

— Și te supără asta?

— Negreșit.. Tu știi că e mai în vârstă decât mine. Si ea, nerușinata, vrea să arete lumii că e mai tânără!

*

Dar, tată, contele a spus că dacă nu-l iau în căsătorie, va recurge la mijloace desnădăjduite!

Milionarul către fiică. — Natural: va trebui să muncească!

*

Mitică, vânător pasionat și lăudăros. se întorcea dela vânătoare cu mâna goală

— Cum? tu cel mai mare vânător din ţară, zice nevasta, te întorci fără măcar cu o potârniche?

— Nu se mai află nici una, draga mea. Tu știi bine, că anul trecut eu le-am ucis pe toate!

Bibliografie.

— »**Ciprian Porumbescu**, icoane din frământările unui suflet de artist.« De Dr. Valeriu *Branisce*. Broșură de 120 pagini. Cu portretul lui Ciprian Porumbescu, după ultima fotografie. Preţul unui exemplar 1 cor. 50 bani. Se poate comanda prin librăria »Gazetei«.

„Compassul Românesc‘ de *N. P. Petrescu* partea I. și II. care conţine și legea comercială. Se poate procura prin librăria A. Mureșianu, Brașov. Preţul ambelor tomuri plus 3 cor. 20 bani porto.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Septemvrie n. 1908

Renta ung. de aur 4%.	111 —
Renta de corone ung. 4% . . .	92.80
Impr. căil. ter. ung. în aur 3½% .	82 50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4% .	93 10
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	93.50
Impr. ung. cu premiĭ	185 75
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin .	144 40
Renta de hârtie austr. 4²/₁₀ . . .	96 10
Renta de argint austr. 4²/₁₀ . . .	96 05
Renta de aur austr. 4%	115 70
Renta de corone austr. 4% . . .	96 25
Bonurĭ rurale ungare 3½% . . .	87.05
Losurĭ din 1860	152.—
Acțiĭ de-ale Băncei ung. de credit	1750 —
Acțiĭ de-ale Băncei austr. de credit	746 50
Acțiĭ de-ale Băncei austro-ung. .	644 —
Napoleondorĭ.	19.10
Mărcĭ imperiale germane . . .	117 30
London vista	239 35
Paris vista.	95 35
Note italiene.	95 20

Cursul pieței Brașov

Din 26 Septemvre n. 1908

Bancnote rom.	Cump.	18.94	Vênd.	19.—
Argint român	„	18.80	„	18.90
Lire turcescĭ	„	21 40	„	21.60
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	„	101.—
Ruble Rusescĭ	„	2 51	„	2.53
Napoleondori.	„	19.—	„	19.12
Galbeni	„	11.20	„	11.40
Mărcĭ germane	„	117.—	„	117.4

ANUNCIURI

(inserțiuni și recl.)

sunt a se adresa subscrisei administrațiuni. In cazul publicări mai adese mai mult să odată se face scădământ care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Admi istr. Gazetei Trans.